

oraz szybów dźwigowych. Na potwierdzenie swojej tezy Wnioskodawca przywołuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 kwietnia 2011r. o sygnaturze akt II FSK 2014/09, w którym Sąd podkreślił, że *cechą różnicującą budynki od budowli lub obiektów małej architektury jest m.in. wydzielenie pewnej przestrzeni przez przegrody budowlane. Funkcjonalnie za takie przegrody należy uznać ściany danego obiektu budowlanego.*

Fundamenty

Wnioskodawca, zauważa, że zgodnie z dokumentacją techniczną przedmiotowego obiektu jednoznacznie wskazuje na istnienie fundamentów należących do kontenerowej stacji transformatorowej. Na potwierdzenie swojego stanowiska, Wnioskodawca przywołuje wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 sierpnia 2009r. o sygnaturze akt III S.A./Wa 114/09, w którym Sąd zauważa, że stwierdzenie w praktyce czy dany obiekt posiada fundamenty może okazać się problematyczne i w razie wątpliwości Organ podatkowy może oprzeć się na dokumentacji budowlanej, którą Wnioskodawca dysponuje.

Dach

Ponieważ pojęcie dachu nie zostało zdefiniowane ustawowo, Wnioskodawca oparł swoją tezę o empiryczne przekonanie, że kontenerowa stacja transformatorowa posiada dach oraz o orzecznictwo sądów administracyjnych, jak na przykład wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 10 listopada 2010r. o sygnaturze akt I SA/GI 758/10, gdzie Sąd stwierdził, że dach to nakrycie budynku, wierzchnia część osłoniętego wnętrza, część budynku ograniczająca go od góry, niezależnie od konstrukcji czy użytych do jego wybudowania materiałów. Budynek posiada dach do momentu jego usunięcia, demontażu, rozbiórki.

Podsumowując swój wniosek, Wnioskodawca podkreśla swoje stanowisko, że kontenerowa stacja transformatorowa posiada wszystkie cechy pozwalające uznać ją za budynek w rozumieniu u.p.o.l., a tym samym, że powinna ona podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jak budynek, czyli od swojej powierzchni użytkowej, według stawki maksymalnej, to znaczy dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Stanowisko organu podatkowego:

Na wstępie przypomnieć należy, że w myśl art. 14b § 1 i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm. - dalej "Ordynacja podatkowa") minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej). W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej).

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja